

за той много надалеч хвърга и пристига до Габрово близо пъщо $\frac{1}{4}$ отъ часа на възъ къмъ югъ или горниятъ му край; тъй щото много пжти пжтницитѣ изъ главниятъ пжтъ, се принуждавахъ деня да спиратъ вървежътъ си, а ноци да прѣминуватъ безопасно и да доставятъ на войската всичкитѣ ѳ потребности; като храни, припаси и друго. Въобще навалицата въ Габрово бѣше твърдѣ голѣма както и по-прѣди, въ улицитѣ човѣка до човѣка; занятieto имъ бѣше различно, гдѣто по-вечето отъ бѣжанцитѣ се поменувахъ тамъ съ търговия, като продавахъ една печени меса, други грозди, трети съ тютюнъ, четвърти съ прѣпродаване разни произведения и пр. Тукъ говоря за гражданското съсловие, а за селското, то повечето се трудеше да си достави една жора хлѣбъ, чрѣзъ сбѣчение и продаване на грѣбъ дърва съ една тесла или пожъ, като молятъ ту тогосъ, ту оногосъ да ги купи и то слѣдъ ходение и моление на 20—30 мѣста, щото едвамъ излиза пѣкой да ги купува за грошъ или 50—60 пари товара, като имъ нахортува пѣколко приказки, че отдѣ ги били сѣгли, нали отъ тѣхнитѣ кории и гори, че искали до толкосъ скжпо да имъ плащатъ? А пѣкой отъ нашитѣ чичови синове, именно Танию и Петръ Русеви, като ма видѣхъ, оплакахъ ми се, че не имъ давали Габровци и дърва били да сѣчатъ и продаватъ отъ корийтѣ имъ, а ми скришната глѣдали да си понасѣчатъ; та по пѣкога, кога ги хваняли и доста добрѣ ги понабивали за тѣхъ. Габровци испърво се отличихъ добрѣ въ приемашето имъ; но испослѣ; като видѣхъ че врѣмето на войната се продѣлжи и Балканътъ оставаше затворенъ дълго врѣме до Рож. Христово, много имъ дотегнихъ и не искахъ да ги видятъ и смидятъ веке, защото имъ правяли пакости по градинитѣ, мисиритѣ и другадѣ; тъй гдѣто почнахъ да ги гонятъ, биятъ и убиватъ даже. Бато се разхождахъ изъ града, видѣхъ пѣколко бѣжанци натрупани и да си приказватъ, че кждѣ еди кой край убилъ единъ селянинъ бѣжанецъ, който отишълъ въ единъ мисирлякъ отъ гладъ, та откъсналъ единъ кочанъ мисиръ, поглѣдалъ го и видѣлъ че пѣмалъ зърна, пустналъ го на земята, а сто-